

Řecické zájmovosti

Číslo 3

Ročník: XXXVIII Datum: 20. 09. 2013 Cena výtisku: 10,- Kč vč. DPH

150 LET ŠKOLY

V sobotu 21. 9. 2013 si připomeneme prostřednictvím slavnostního programu v areálu školy stopadesáté výročí jejího založení. Začátek je ve čtrnáct hodin, srdečně zveme všechny absolventy, rodiče žáků i přátele školy.

V Řečici soutěžili hasiči

Areál fotbalového hřiště poskytl v sobotu 22. 6. 2013 zázemí tentokrát pro soutěž v požárním sportu. Vzorně připravený areál s pódiem, stany i nově pořízený parket, se v sobotu odpoledne zaplnil hasiči z místa i okolí a jejich příznivci. Po slavnostním nástupu všech účastníků a zahájení soutěže se všichni zapojili do soutěží v požárním sportu i v doplňkových disciplínách, jako je například pivní štafeta či noční soutěž. Počasí bylo přímo ukázkové, podobně jako výkony soutěžících, mezi kterými nechyběly ani ženy. V hlavní soutěži o pohár starosty města zvítězili:

Soutěž v požárním útoku:

MUŽI (9)

1. Lžín
2. Kardašova Řečice
3. Polště

Pivní štafeta:

MUŽI (8)

1. Lžín
2. Kardašova Řečice
3. Mnich

ŽENY (2)

1. Lžín
2. Mnich

DĚTI (2)

1. Kardašova Řečice A
2. Kardašova Řečice B

ŽENY (3)

1. Holky ze stánku
2. Mnich
3. Lžín

DĚTI (2 - limonáda)

1. Kardašova Řečice A
2. Kardašova Řečice B

Soutěž v přetahování (8):

1. Lžín

Noční soutěž (12):

1. Stajka
2. Roseč
3. Kardašova Řečice A (dospělí)

(čísla v závorce udávají počet zúčastněných družstev)

Všem účastníkům patří naše uznání podobně jako pořádajícím místním hasičům, kteří odvedli při přípravě celé akce spoustu práce. Věřím, že při skutečném zásahu budou stejně rychlí jako při sobotní soutěži.

Město ocenilo příkladný čin

Konec školního roku je samozřejmě především ve znamení vysvědčení a začínajících prázdnin, ale tentokrát byl spojen i s jedním mimořádným činem, jakým je záchrana lidského života.

Žákyně 5. třídy Marie Idrizajová neváhala a vytáhla z vody topící se dívku. Tímto svým odvážným a záslužným skutkem jí zachránila život. Městská rada ocenila tento čin a kromě poděkování jí byl předán dar ve formě předplaceného cambridgského jazykového kurzu, který si Marie velmi přála. Ještě jednou bych jí chtěl veřejně poděkovat a věřím, že její čin bude inspirací nejen pro další děti, ale i dospělé.

Žáci devátých tříd se rozloučili s naší školou

Poslední červnový týden je již tradičně spojen s místní poutí, ale též se slavnostním předáváním vysvědčení žákům devátých tříd a nejinak tomu bylo i v pátek 28. června. Na devátou hodinu přišli na radnici slečny a mladí mužové, které jsem nemohl ani poznat, jakkoliv jsem je potkával celý rok. Slavnostní šaty slečen i obleky chlapců je změnily k nepoznání a věřte, že bylo na co se dívat. Třídu přivedl pan učitel Michálek jako třídní a ředitelka školy paní Hýbková. Přišla též celá řada rodičů a příbuzných, kteří zcela zaplnili naší obřadní síň, a opět se ukázalo, jak nutná je přestavba radnice, protože stávající prostory tomuto zájmu veřejnosti nevyhovují.

Slavnost byla velmi emotivní. Slzičky v očích a třesoucí se hlas deváťáků dokázaly vřelý vztah ke svému třídnímu učiteli panu Michálkovi. Emoce se přenesly i na nás ostatní. Ani já jsem se neubráníl určitému dojetí, když jsem si vzpomněl, jak jsem je před patnácti léty vítal do života co by miminka, byl jsem při jejich loučení s MŠ, navštívil jsem je v první třídě a teď tu stojí přede mnou opět jako krásní mladí lidé, kteří mají život před sebou. Všechny je tak trochu považuji za své a přeji jim do dalšího života jenom to nejlepší a nepochybuji, že se jim v životě bude dařit. Mají pro to všechny předpoklady.

Další pouť je za námi

Vrcholem kulturní sezóny se v poslední době stává „Poutové pódium“ – řada kulturních pořadů vyplňujících poutové sobotní odpoledne, večer i část noci. Nejinak tomu bylo i letos a již od čtvrtka započala příprava akce stavbou pódia na náměstí pracovníky našich technických služeb. V sobotu byly připraveny stoly a lavice, kontejnery na odpad, ozvučení, doplnila se voda do bazénku a desítky dalších věcí, potřebných pro úspěšný průběh odpoledne.

Program začal ve 14 hodin vystoupením skupiny Rybníkáři s pohádkou pro nejmenší, pokračoval skupinou Jindřichohradecký big band a první blok zakončilo vystoupení úspěšných místních skupin aerobiku. Poté již publikum přivítalo Řečickou kapelu pod vedením Karla Macha. Na ni navázala folková legenda Žalman&spol. Vrcholem večera pak bylo vystoupení skupiny YoYo band, při kterém se zaplnil nový taneční parket do posledního místa, a návštěvníci nechtěli nechat kapelu odejít. Do noci pak hrála místní skupina Baret a publikum se nechtělo rozejít ani po půlnoci a zábava gradovala.

Počasí nám přálo, a i přes ochlazení se nám vyhnul déšť, občerstvení bylo dostatek a návštěvníci byli spokojeni. Celým programem již tradičně provázel velmi kvalitně Karel Sláma a choreografie byla v režii Petra Žizky. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se na této úspěšné akci podíleli a přispěli k jejímu hladkému průběhu.

Nová technika pro údržbu města

Dne 27. 6. 2013 byla výrazně posílena technika pro údržbu města o novou samohodnou sekačku Matra – profesionální víceúčelový stroj. Sekačka má velký výkon, téměř 1 tisíc litrů koš a dokáže posekanou trávu vyklápat do výšky 1,9 m, takže není třeba ruční práce při nakládání a sekačka trávu ukládá rovnou na vlečku. Stroj byl pořízen díky dotaci ze SZIF prostřednictvím MAS Třeboňsko, které patří naše poděkování. Stroj je víceúčelový a jeho součástí bude i zametací kartáč, který chceme využívat v zimě k úklidu chodníku a mimo jiné na právě rekonstruovaném hřbitově. Jedná se o výrazné posílení našeho strojového parku, ale chceme tím reagovat na vzrůstající požadavky na sečení, jak co se týká přibývajících ploch, tak i četnosti a kvality sečení. Není to však jediný stroj, který má posílit naše technické služby, ale počítáme i s menším víceúčelovým zametacím strojem, který chceme pořídit prostřednictvím SFŽP. Kromě zametání dokáže stroj i sít, nakládat, postříkovat, odstraňovat plevel i uklízet sníh a je skutečně víceúčelový. Posílit se budeme muset i personálně, aby nová technika měla zodpovědné a kvalitní řidiče. V tomto trendu hodláme pokračovat i do budoucna a chceme posílit péči o údržbu a opravy městského majetku.

Náš hřbitov dostal novou tvář

Jedna z mnoha akcí, které v letošním roce proběhly v našem městě, byla i oprava místního hřbitova. Jednalo se zejména o nové chodníky ve spodní i horní části, které provedla firma pana Antonína Krni, vítěze výběrového řízení na tuto akci. Zámková dlažba byla položena jak na centrální chodník, tak i na čtyři chodníky postranní i chodníky příčně spojovací. Stavba samotná zasáhla do běžného provozu hřbitova a částečně ho omezila, ale výsledek stojí za tyto drobné nepříjemnosti a ocení ho nejenom místní, ale i návštěvníci odjinud.

Dlažba byla položena i u vjezdu na hřbitov a v levé části bylo uděláno menší parkoviště pro motorizované návštěvníky. Přívaly vody při dešti byly vyřešeny nově udělanou vpustí na začátku tohoto parkoviště, jejíž funkčnost potvrdil déšť (26. 6. 2013). Součástí opravy hřbitova byla i oprava zdi na starém hřbitově i doděláním chodníku na začátku a konci starého hřbitova, aby i při dešti se dalo jít suchou nohou. Opravit zeď chceme i na novém hřbitově a částečně již započala očištěním a otryskáváním kamenných prvků na zdi kolem celého hřbitova. Přední část zdi spolu s železnými mřížemi zažila rovněž svou renovaci. Termín opravy byl jasně daný – do řečické pouti muselo být hotovo!

Renovaci prošla i vstupní brána a postranní dvířka, která po očištění a otryskávání, dostala nové zámky a naopak získala starou kovářskou patinu. Doporučuji všem občanům i návštěvníkům města, aby sami posoudili změny, které na hřbitově proběhly. Do opravy hřbitova město investovalo více než dva milióny korun, ale určitě to byly účelně vynaložené prostředky. Hřbitov je nedílnou součástí města a v jeho renovaci chceme i nadále pokračovat.

Výběrová řízení se vyplácejí

Současná doba není jednoduchá pro stavební firmy, ale je velmi výhodná pro zadávání veřejných zakázek, pokud se dělají skutečně poctivě. Přesvědčili jsme se o tom opětovně při výběrovém řízení na opravu lesní cesty v Babkách. Původní rozpočtové náklady byly ve výši více než 1,6 miliónu a při vlastní soutěži, do které se přihlásilo 12 uchazečů, nakonec cena klesla na polovinu rozpočtových nákladů – 811.000,- Kč bez DPH. Celá akce, na kterou jsme získali dotaci ze SZIF, byla hotova do konce července. Stavbu chceme rozšířit ještě o část komunikace u Masarykova háje a příjezdovou cestu do Babek od rybníka Nový u hradu. Součástí stavby bude i pět silničních propustků pro vodu, která nyní cestu pravidelně zatápí a rozbahňuje. Oprava spočívá v odstranění pařezů a rozšíření cesty na minimálně tři metry, stržení krajnic, navezení makadamu a poté jemnější frakce. Vše se pak uválčuje.

Cesta byla poškozena při těžbě a odvozu dřeva. Jedná se o cestu v majetku města na rozdíl od cesty přes Babky, která je součástí lesních pozemků a je ve vlastnictví majitelů okolních lesů. To je také důvod, proč město nemůže tyto soukromé cesty opravovat a je na jejich vlastnících, aby se starali o jejich údržbu.

6. července v Mnichu

Známa písnička jihočeských Babouků začíná tímto datem, ale tentokrát se nejednalo o Sokolíky na strahovských hradbách, ale o občany a přátele naší místní části Mnich, kteří se tohoto dne shromáždili ve velkém počtu u příležitosti znovuotevření společensko-kulturního centra v obci. Stav budovy byl velmi špatný a tak jsme přistoupili k zásadní rekonstrukci, která spočívala ve výměně podlah, veškerých instalací, přístavbě verandy a zázemí, výměně oken, opravě fasády, ale i přístupové komunikace, terasy s oplocením a celé řady dalších věcí včetně nových vývěsních skříněk naproti budově.

Velký zájem občanů svědčil o tom, že je nová budova zajímavá a není jim lhostejná. Po krátkém přivítání se lidé mohli přesvědčit o práci, kterou zde vykonala firma Jindřichohradecká stavební, a většina byla velmi příjemně překvapena. Poté se již rozproudila zábava, ke které vyhrávala kapela Baret. Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se na rekonstrukci i následném úklidu a znovu zprovoznění podíleli. Byl to zejména místní hasičský sbor v čele s Jaroslavem Jandou ml. a Antonínem Stojkou st., ale i místní ženy, které se postaraly též o bohaté občerstvení v průběhu odpoledne. Nezbyvá než popřát mnichovských spoluobčanům, aby jim zařízení dobře sloužilo a bylo smysluplně využíváno pro celou obec.

Nítovické rybníky žijí

Revitalizace návesních rybníků v Nítovicích, která proběhla v loňském roce, měla za cíl kromě vyčištění a odbahnění též opravy hrází a zlepšení přítoku vody, což byl základní a chronický problém jejich fungování. Po roce provozu se dá říci, že se všechny tyto problémy podařilo vyřešit, a na rybníky je opravdu pěkný pohled a po dlouhých letech se na jejich hladině odráží okolní vesnická zástavba. Posílení přítoku vody napojením meliorací, vrtů a dešťových svodů se osvědčilo a po dlouhé době přetékala voda z rybníků přepadem, jakkoliv k tomu přispěl i poměrně deštivý rok. Správu rybníků převzal pan Bendlmayer, který se o rybníky vzorně stará, seče rákosí i okolí rybníků, čistí vodu od nežádoucích příměsí a stará se i o rybí osádku, kterou zde nasadil. Ta mu naopak pomáhá v boji s všudypřítomným žabincem, zejména býložraví amuři, kteří jsou vidět z dálky, jak brázdí hladinu rybníka. Kolorit venkovského rybníka doplňují kuňkající žáby, ale i čolci, které se podařilo zachránit při opravě rybníků. Na rybníky je opravdu pěkný pohled a doporučuji všem, aby se u rybníků chvíli zastavili a pozorovali zdejší život. Stojí to za to!

Naši hasiči opět zasahovali

Ačkoliv se místním hasičům v sobotu 20. 7. při soutěži v Dírné příliš nedařilo a skončili na 6. místě, při skutečném zásahu 22. 7. ve večerních hodinách opět prokázali svou připravenost a profesionalitu.

Po rozeznění sirény jsem se začal okamžitě oblékat. Zamířil jsem k místní hasičské zbrojnici, a přestože nebydlím daleko, po příchodu na náměstí jsem již slyšel hlas sirény na našem požárním voze. I když jsem přidal do kroku, za rohem jsem viděl pouze koncová světla odjíždějícího požárního auta. Od vyhlášení poplachu to netrvalo ani pět minut a naši hasiči přijeli ze svých domovů, nastartovali techniku a vyrazili k zásahu, což je obdivuhodný výkon, plně srovnatelný s profesionálními hasiči. Nasedl jsem do dalšího auta a hned za Řečicí jsme viděli stoupat kouř z hořícího vozidla, které havarovalo u odbočky na Řehořinky. Naši hasiči byli v plné práci a ze dvou stran rychle likvidovali požár červeného audi, které narazilo do stromu a po té skončilo v poli a začalo hořet. Během krátké chvíle byl požár zlikvidován a příjezdějíci profesionální hasiči z Jindřichova Hradce již neměli žádnou práci a nemuseli ani rozbalit hadice.

Zásah našich hasičů byl skutečně rychlý a perfektní a zaslouží si plné uznání. Na naše hasiče je možno plně se spolehnout. Děkujeme!

Rok Boleslava Jablonského vyvrcholil

V neděli 11. srpna proběhla v našem městě hlavní akce k uctění památky našeho rodáka Boleslava Jablonského – básníka, obrozeneckého činitele a kněze, od jehož narození uplynulo v letošním roce již 200 let. Dlouhá příprava se vyplatila, počasí nám přálo a celá akce se vydařila. Den započal mší v místním kostele, kam Jablonský chodíval a celebroidal ji 70. opat Strahovského kláštera Jeho Milost P. Michael Josef Pojezdny. Jeho kázání o potřebě lásky v lidském životě, ať již jde o lásku boží či lidskou, oslovilo všechny ve zcela zaplněném řečickém kostele, jak svým obsahem, tak svým skromným a lidským přednesem. Hudbou mši provázelo loretánské sdružení Societas musicalis, které vytvořilo nezapomenutelnou kulisu. Tu ocenil sám pan celebrující opat Pojezdny v závěru mše, že „v nebi otevírali okna, aby slyšeli tu nádheru, která se linula z našeho kostela.“

Po mši jsme se přesunuli na místní radnici, kde jsme společně s ředitelem Muzea Jindřichohradecka panem PhDr. Pikalem otevřeli výstavu ze života Boleslava Jablonského. Přivítali jsme další hosty, kteří na oslavu přijeli – zástupce obce Radonice, kde Jablonský též několik let působil, představitele baráčnické župy se Soběslavi, která nese jeho jméno. Odpoledne pak začala na náměstí vlastní oslava zdravicemi všech účastníků, připevněním pamětní stuhy na baráčnický prapor a pietním aktem u pomníku Boleslava Jablonského na náměstí - baráčníci v krojích, četní hosté. Řečická dechovka, hrající píseň Čechy krásné, Čechy mé, zastavila na chvíli čas a všem připomněla nelehkou dobu, ve které Boleslav Jablonský žil.

Po té se již naplno rozběhl kulturní program, který zahájil dětský folklorní soubor Javoráček z Lomnice nad Lužnicí, pokračoval koncertem Řečické kapely a vystoupením národopisného souboru Javor spolu s celou kapelou. Zpestřením bylo i vystoupení krojované folklorní skupiny ze sousedního Bavorska s jejich typickými ponožkami, krátkými kalhotami a klobouky. Zaznělo i několik Jablonského básní v podání Jany Chvojkové a Jana Dvořáka a vyvrcholením slavnostního odpoledne pak byl koncert brněnské folkové skupiny Poutníci. O občerstvení se vzorně starali místní hasiči a celý den působil velmi pohodově a příjemně.

Chtěl bych při této příležitosti poděkovat všem, kteří se na přípravě nejen této akce, ale celého roku Boleslava Jablonského podíleli. A nebylo jich málo. Duší a motorem oslav byla paní Zdenka Maršíková, která si odkaz Boleslava Jablonského vzala za svůj a neúnavně na něm pracovala. Rovněž bych chtěl vyzdvihnout organizační práci předsedy kulturní komise Karla Slámy, který navíc celou akci velmi kvalitně moderoval. Rok Jablonského bude zakončen na podzim literárním pásmem, které připravuje hradecký divadelní soubor, nesoucí rovněž básníkovu jméno.

Celý rok byl důstojným připomenutím našeho rodáka a já doufám, že i v budoucnu naši potomci na Jablonského nezapomenou.

Josef Haydn navštívil naše město

Ve čtvrtek 15. srpna se konala v Husově domě další z akcí této kulturní sezóny, a to koncert Schulhoffova smyčcového kvarteta. Joseph Haydn byl přítomen samozřejmě pouze svým dílem - Smyčcovým kvartetem B dur, ale spolu s dílem Erwina Schulhoffa a Felixe Mendelssohna-Bartholdyho připravil všem přítomným sváteční podvečer. Kvarteto se skládá z členů Vídeňské filharmonie a Vídeňského komorního orchestru a na kvalitě koncertu to bylo znát. Dvoje housle, viola a violoncello naplnily Husův dům tóny klasické hudby a sklídily zasloužený dlouhotrvající potlesk.

Děti se rozloučily s prázdninami

Sobota 31. srpna byla ve znamení konce prázdnin nejenom kalendářním, ale i skutečným. Více než 100 zejména menších dětí se sešlo na trávníku místního fotbalového hřiště, kde na ně čekalo zábavné odpoledne připravené kulturní komisí našeho města.

Program byl zahájen loutkovým divadlem z Třeboně s pohádkou „Perníková chaloupka“, následovala menší diskotéka a opékání buřtů na ohni, a jakmile se trochu setmělo, vyrazily děti na pouť za osvobození zakleté paní Julie. Cesta kolem hřiště, kulturního domu a starého hřbitova byla vyplněna zastávkami se strašidly, u kterých se musely plnit různé úkoly a děti tak získaly kamínky potřebné pro vysvobození paní Julie. To se tentokrát podařilo a dětská odvaha ji definitivně zbavila zakletí. Děti se při večerní procházce vyřádily a v pondělí plny zážitků nastoupily do nového školního roku, ve kterém jim přeji jenom ty pěkné známky.

Kabelizace Palackého ulice započala

Velmi viditelně započala akce jakou je řešení venkovního vzdušného vedení elektrických rozvodů. Kabelizace znamená, že tato vzdušná vedení se sundávají a ukládají se do země ve formě kabelových rozvodů. Odstraňovány jsou zároveň všechny sloupy, nástřelky a další podpůrná zařízení, které vzdušné rozvody provázejí. Znamená to zároveň, že se musí rozkopat chodníky a jiné plochy, kam se tyto kabely ukládají a zasekat do domů rozvodné skříně. Tento poměrně velký zásah bude trvat zhruba jeden měsíc a výsledkem bude mnohem lepší vzhled celé ulice. Město se snaží využít probíhající akce, kterou financuje společnost E.ON a provádí firma Fiera, pro

vylepšení svých zařízení a přikládá do těchto výkopů nové rozvody veřejného osvětlení a rozhlasu, protože ty staré jsou ve velmi špatném stavu.

Rovněž bude zrekonstruováno veřejné osvětlení, vyměněny staré sloupy a přidány nové, aby veřejné osvětlení pokrylo celou ulici. Chtěli bychom rovněž provést rekonstrukci chodníků, které jsou také ve špatném stavu. V současné době vypisujeme výběrové řízení a v případě úspěšného zakončení je možné, že nové chodníky budou udělány ještě v letošním roce.

Houby přilákaly četné zájemce

Že je houbaření v našem regionu velmi populární, ba dá se říci, že je to určitý fenomén celých jižních Čech, je věc dávno známá, a tak není divu, že výstava hub spojená s jejich určováním, se setkala s velkým zájmem houbařů amatérů i těch zkušených profesionálů.

V pátek 13. září v 15 hodin se před kulturním domem vytvořily hloučky nedočkavých houbařů, kteří chtěli využít přítomnosti odbornice na slovo vzaté, RNDr. Libuše Kotilové, a dozvědět se něco nového o svém koníčku. Na výstavě v předsálí KD se sešlo neuvěřitelných 108 druhů hub, které paní Kotilová určila, zařadila a řekla k nim plno zajímavých věcí. Výstava pokračovala i v sobotu a opět se setkala se zájmem houbařů. Příprava akce nebyla jednoduchá a na houby chodily celý týden zejména organizátorky akce Radka Volfová a Jana Chvojková, kterým patří za jejich dobrý nápad i za práci při jeho realizaci naše poděkování.

Myslím si, že podobná akce by se mohla zopakovat i příští rok a navštívit by ji mohli i žáci místní školy. Znalost hub jistě nikomu neuškodí, naopak může předejít nepříjemným komplikacím při jejich konzumaci.

Řečická škola zve své příznivce a absolventy

V letošním roce si místní škola připomíná 150 let od výstavby nové školní budovy a počátek novodobé moderní výuky v našem městě. Rozhodnutí o výstavbě nové školní budovy padlo v roce 1854, kdy městská rada za purkmistra Josefa Lustiga rozhodla o výstavbě nové školní budovy, která by nahradila stávající nevyhovující prostory. Byly vykoupeny pozemky mezi kostelem a Kardašským potokem a v roce 1860 započala stavba, kterou prováděla hradecká firma stavitele Štětky a stála celkem 20.000 zlatých. Původní budova měla 4 třídy a byt pro učitele a znamenala zlom ve výuce dětí v našem městě, která do té doby probíhala v naprosto nevyhovujících prostorách.

Škola byla otevřena v roce 1863 a v letošním roce to tedy bude 150 let a město i škola si toto výročí chce důstojně připomenout. Na sobotu 21. září 2013 je připraven Den otevřených dveří spojený se zábavným odpolednem, na který bych chtěl tímto pozvat všechny absolventy i příznivce naší školy, jakož i všechny občany města. Využijte příležitosti k setkání se spolužáky, které jste neviděli mnoho let a při hudbě a občerstvení zavzpomínejte na školní léta strávená v řečické škole

MVDr. Petr Nekut

K dopisu našeho čtenáře

Redakce Řečických zajímavostí obdržela velmi milý dopis od pana Josefa Pospíšila z Mladé Boleslavi, řečického rodáka. Píše nám:

Vážená redakce, dovoluji si vám zaslat vzpomínky pana profesora Ferdinanda Strejčka (1878-1963), spisovatele, literárního badatele a obdivovatele Boleslava Jablonského. Je připomínán v Řečických zajímavostech č. 2/2013 v článku o přemístění ostatků významných osobností na nový hřbitov. S panem profesorem jsem se osobně znal, těšil se z jeho přízně. Na důkaz toho mi daroval osmé vydání Básní Boleslava Jablonského, vydané u Jaroslava Pospíšila

a ilustrované V. Olivou. Přeji vám plno čtenářů a stálých dopisovatelů. Děláte dobrou a zasloužilou práci. Těším se na další čísla. (PS. : F. Strejček učil na mladoboleslavském gymnáziu v letech 1911-1933).

S dopisem nám zaslal p. Pospíšil úryvek ze vzpomínkové knížky jindřichohradeckého rodáka Ferdinanda Strejčka „Na baště“, kterou vydalo Městské muzeum v Mladé Boleslavi. Následující řádky jsou ukázkou z kapitoly Na hradeckých školách.

Nebylo mi ještě deset let, když se mi dostala do rukou první literárněhistorická monografie s nadpisem „Život Boleslava Jablonského“ jako zvláštní otisk v časopisu „Vlast“. Sepsal ji dnes zapomenutý profesor Alois Mattuška, který ji také vlastním nákladem vydal a jeden výtisk přinesl mému otci darem. Znal jsem autora této knihy od dětství. Po maturitě roku 1881 na jindřichohradeckém gymnáziu vstoupil nejprve jako novic (čekatel stavu řeholního) do kláštera pražských premonstrátů, chodíval po svém i mém rodišti Jindřichově Hradci v bílé klerice; asi po dvou letech klášter opustil a stal se jako filosof horlivým jednatelem spolku jihočeských akademiků Štítný, v kteréžto funkci dal podnět k postavení krásného pomníku Boleslava Jablonského v jeho rodišti Kardašově Řečici i k zasazení pamětní desky na rodném domě zasloužilého humoristy a Tylova a Rubešova spolupracovníka Václava Filípka ve Veselí nad Lužnicí. Na všechny přípravy k slavnosti v Řečici roku 1886 ještě dne rád vzpomínám; s hlubokým zájmem jsem již tehdy sledoval bohatě vyzdobené žebříňáky s rozjařenými členy hradeckých spolků, rozjíždějící se z Klášterské ulice směrem k Řečici. Litoval jsem tehdy jenom, že jsem se - jako osmiletý občan - těchto velkolepých oslav nemohl zúčastnit jako dospělí. Ale i tak se mi jméno Boleslava Jablonského zapsalo do paměti velmi hluboce a dnes mohu říci, že i radostně, že také my, Čechové, máme významného literárního tvůrce...

Tolik tedy ukázka z výše uvedené Strejčkovy knihy. K jeho osobnosti připisuji ještě několik vět. Ferdinand Strejček, profesor gymnázia v Mladé Boleslavi a literární historik byl autorem monografií Svatopluka Čecha, Josefa Václava Sládka, Elišky Krásnohorské, Josefa Kajetána Tyla, Jana Nepomuka Štěpánka. Napsal asi čtyřicet divadelních her, básně, povídky, fejetony, eseje, vydal antologii lidové epiky a lyriky, působil jako překladatel i jako aktivní člen několika spolků. Jeho záběr byl velmi široký a rozsah práce úctyhodný. V padesáti pěti letech přestal učit a věnoval se dál pouze literární historii a vlastnímu psaní. Zemřel v roce 1963 v Mladé Boleslavi, kde má v Husově ulici pamětní desku.

Pana Pospíšila do Mladé Boleslavi srdečně zdravíme a za dopis i pochvalu děkujeme.

(redakčně upraveno)

Zdena Maršíková

SPOZ

(Sbor pro občanské záležitosti)

Ve třetím čtvrtletí letošního roku oslavili nebo ještě oslaví svá významná životní jubilea tiito naši spoluobčané:

Ivo Kozel
František Kaisler
Božena Tyslbretová
Marta Kounová
Marie Kalmanová
Růžena Čápková

Marie Lacková
Matylda Zipková
Marta Vaisová
Karel Kláška
Karel Eichler
Miroslav Staněk

Marie Hoffmannová
Bohuslava Filipová
Vlasta Nekutová

Anežka Převorová
Václav Kukla
Josef Svoboda

Do dalších let přejeme všechno nejlepší, hodně zdraví a spokojenosti!

Jana Chvojková

NEPŘEHLEDNĚTE!

V sobotu **28. září** se koná v hostinci v **Pleších** „Svatováclavská rocková taneční zábava.“ Začátek ve **20.00** hodin, vstupné **80,- Kč** a hraje **WEGGETT**.

-X-X-X-X-X-X-

V neděli **29. září** odvysílá program ČT2 v pořadu **Křesťanský magazín** reportáž ze slavnosti Jablonského, která se konala 11. srpna v Kardašově Řečici. Začátek pořadu je v **14,15** hodin.

-X-X-X-X-X-X-

Divadelní soubor J. K. Tyl odehraje v pátek **29. listopadu** 2013 od **18.00** hodin v kulturním domě v Kardašově Řečici pohádku „**Jak čert vyletěl z kůže**“. Všichni jste srdečně zváni.

-X-X-X-X-X-X-

Ve čtvrtek **21. listopadu** 2013 vystoupí v kulturním domě ve Veselí nad Lužnicí **Jakub Smolík**. Začátek koncertu je v **19.00** hodin. Předprodej vstupenek: 381 581 155, e-mail: info@kd-veseli.cz.

-X-X-X-X-X-X-

V sobotu **23. listopadu** se koná v hostinci v **Pleších** „**Setkání heligonkářů**.“ Účinkují přední jihočeští heligonkáři. Začátek je ve **14.00** hodin, vstupné **50,- Kč**.

Český svaz žen Kardašova Řečice uspořádá ve středu 16. října 2013 od 19 hodin v salonku Pizeňské pivnice besedu na téma

PRÁCE - MOST K MÝM DĚTEM

Tato přednáška je určena nejen ženám samozivitelkám, zaměstnaným i nezaměstnaným, ale i mužům. Přednášet a na dotazy bude odpovídat pracovnice Úřadu práce Jindřichův Hradec.

Zájemce z řad široké veřejnosti zve ČSZ

Divadelní ples

Ano, je brzo – v září psát o plesové sezoně v našem městě. Ale nedá nám to a musíme našim příznivcům a plesuchtivým spoluobčanům sdělit, že 8. 2. 2014 pořádáme III. ročník divadelního plesu. Tentokrát se s vámi vypravíme do ohnivého Španělska – za rytmem samby, salsy a flamenga.

Těšíme se na vás, milé dámy a pánové, jakou večerní róbou nás letos překvapíte a potěšíte.
i les esperamos !

Divadelní spolek J. K. Tyl

Mladý přírodovědec – další aktivita pro místní děti

To, že zájmové činnosti pro děti školou povinné není nikdy dost, je věc jasná a jsme rádi, že můžeme dětem nabídnout další z aktivit, která si určitě najde své příznivce a vyplní tak smysluplně volný čas aktivitou především v přírodě.

Od října vzniká pod hlavičkou místního model klubu kroužek **MLADÝ PŘÍRODOVĚDEC**, který povede Mgr. Jana Gallinová společně se studentem přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity Tomášem Englickým. Je určen pro žáky 2. – 5. třídy, organizován je každý pátek od 15 – 17 hodin. Kroužek se bude konat v maximální míře v přírodě, v případě nepřízně počasí či z důvodů jiných budou děti v klubovně – dílně, kterou nyní používají Šikulky – je v přízemí radnice. Pro první pololetí je stanoven poplatek 50,- Kč za dítě na jeden měsíc, tento příspěvek je vhodné s sebou přinést na první informační schůzku rodičů a dětí, která se bude konat 4. října v 15 hodin v klubovně na radnici. Fungování kroužku je plánováno od října do května, přičemž v červnu se předpokládá výlet do některé lokality, která souvisí s činností kroužku.

Zájemci se mohou hlásit do 1. 10. 2013 mailem na adresu j.gallinova@seznam.cz nebo na telefon 736778355.

Na společné poznávání místní fauny a flóry se těší Jana Gallinová a Tomáš Englický!

(pokračování)

V předešlém putování jsme se seznámili se dvěma zemskými stezkami a cestou je spojující, které vedly v blízkosti pozdějšího řečického území a měly vliv na vznik Řečice. Dále pak jsme si načrtli pravděpodobnou nejstarší přístupovou cestu do prvotní části nově vzniklé osady. V tomto pokračování se zaměříme na cesty, které Řečici tehdy přímo spojovaly s okolními obcemi. Nejstarší řečické osídlení, existující jistě již koncem 12. století, se nacházelo pouze na území nad soutokem Kardašského a Žďárského potoka. Zde se nalézal jak původní kostel, tak i tržiště a do tohoto místa cesty směřovaly. Jsou to cesty od Mnichu, Nítovic, Pleší, Lhoty a Višňové, Pohoře a Pluhova Žďáru, Klenova a Plasné.

Přímých cest od Mnichu a od Nítovic používali nejen místní obyvatelé těchto obcí, ale začali je využívat i obchodníci a pocestní, pohybující se po spojovací cestě mezi zemskými stezkami, tedy cestě od Dráchova přes Zlukov, Nítovice do Mnichu. Návštěva řečického trhu se jim časem stala nezbytností a používání odbočky ze spojovací cesty u lesa V sosní bylo zacházkou. Pravděpodobně nejstarší přímou cestou od Mnichu byla ještě v minulém století známá Hamrova cesta. J. Hrubý o ní píše, že její název pocházel od Hamerníka, jehož dům byl posledním stavením při této cestě z Mnichu. Tento název ale pochází zřejmě z podstatně pozdější doby. Cesta vycházela z dolní části Mnichu po trase spojovací cesty zemských stezek. Za rybníčkem Záhumeníkem však z této trasy odbočila směrem na sever a asi po sedmi stech metrech se stáčela vlevo na severozápad k Řečici, téměř souběžně s dnešní silnicí na J.Hradec. V místě, kde měnila směr, se nacházejí starobylá kamenná Boží muka i s kamenným klekadlem. Směr cesty naznačuje, že původně překročila vrch nad dnešním hřbitovem a v prostoru Hradní ulice vústila do minule popsané nejstarší cesty k Řečici. Domnívám se však, že poměrně brzy uživatelé této cesty zjistili, že než překonávat vrch mezi hřbitovem a Smetanovou ulicí, je pohodlnější postupovat podle vody. Proto později, v místech před dnes nepoužívaným kravínem, cesta odbočila vpravo a pravděpodobně v údolí dnešního Pichovského rybníka se napojila na cestu od Plasné, postupující podle Žďárského potoka.

Ze směrů cest od Nítovic, Pleší a Višňové lze usoudit, že všechny tři měly společný vstup do centra tehdejšího osídlení. Předpokládám, že tam, kde dnes stojí historická budova školy v Jablonského ulici, byla při Kardašském potoce plešská branka a přes potok byl brod, u něhož se tyto cesty stýkaly.

Nítovská cesta vycházela z Nítovic po nejstarší trase spojovací cesty zemských stezek, ale po překročení hřbetu táhnoucího se od Kobyly odbočila vlevo na severovýchod a sestupovala do údolí k Řečici přes Palouky. Za mokrého počasí však byla těžko sjízdná, takže zde bylo nutné stavět lávky pro pěší a hatě pro povozy.

Naopak pro plešskou cestu byla zvolena trasa na rozhraní vod tak šikově, že zde nebylo potřeba mostů ani hatí. Vycházela z Pleší kolem současného plešského hřbitova, stáčela se doleva k dnešní státní silnici a asi od bývalého rybníka Hraničníku s ní šla téměř souběžně, pomalu se k ní přibližující. Do dnešní ulice Míru vstupovala blíže stavením na opačné straně, než při které prochází současná silnice.

Obdobné potíže se sjízdností za deštivého počasí, jaké byly na cestě od Nítovic, byly i na višňovské cestě. Ta vycházela z dolní části Višňové jižním směrem přes pole k cípu lesa Osecký, potom bažinatou částí, kde se dnes nachází několik rybníčků, z nichž největší jsou Kopcovitý a Tupý. Ještě než překonala mokřinu v místě dnešního Šlechtova rybníku, připojila se k ní cesta od Lhoty. Poblíž dnešní Tyršovy ulice pokračovala brodem přes plešský potok a směřovala k plešské brance u Kardašského potoka.

Všechny zde popisované nejstarší cesty časem buďto zanikly nebo se přeměnily v polní cesty. Jen pár úseků bylo použito do nově budovaných cest. Cesta z Pluhova Žďáru do Řečice je však výjimkou. Její trasa se téměř v celé původní délce dochovala a slouží dnes jako silnice druhé třídy. Od Žďáru k Pohoří vycházela po původní rakouské zemské stezce jižním směrem, ale asi po třech stech metrech z ní odbočila vpravo a v místní žďárské lokalitě V jezírkách zdolala mokřinu. Dále až k Řečici pokračovala velice výhodně na rozhraní vod. Vlevo stékaly vody do Žďárského potoka, napravo do Kardašského potoka. Cesta prošla Pohoří a na mokřinu narazila až u Řečice poblíž dnešního rozcestí silnic na Pohoř a Klenov. Odtud pokračovala dnešní Husovou ulicí až k domu čp. 527, pak rovně, přes zahradu domu čp. 446 v Dobrovského ulici a podle jižní strany dnešního zámku do centra obce.

Klenovští sousedé za suchého počasí pravděpodobně používali cestu podél Žďárského potoka a u brodu pod Hůrkami pokračovali plasenskou cestou. Za blátivého počasí museli jet po zemské stezce až do Plasné a odtud k Řečici.

Úsek od domu čp. 49 v Nítovicích až po hráz Broumovského rybníka je beze změny. Není však důvod domnívat se, že cesta dál pokračovala šikmo napříč pastvinou Na pískách. Dnes si myslím, že cesta šla při okraji

Později se ale situace změnila. Spojovací cesta zemských stezek od rozcestí u Nítovic vedla po výše popsané staré cestě do Řečice, z níž asi po 300 metrech pod vrchem Kobyla odbočila vpravo. Dále se její trasa kryje se současnou nítovskou silnicí až k Lustigovu kříži, kde silnice uhýbá mírně vlevo. Spojovací cesta však dál pokračovala rovně přes pole a nad Broumovským rybníkem překonala vody, stékající z Palouků. Později zde bude hráz dnes již zaniklého Bezemkova rybníka. Tím se dostala do pastviny Na pískách na již dříve popsanou trasu, na hráz později vzniklého rybníka Zrádné báby a na Zrádnou cestu. Poblíž rybníčku Šípal se mírným obloukem napojila na původní trasu.

(pokračování příště)

- 11 - / 20

Ohlédnutí za loňským školním rokem

Nový školní rok zaklepal na dveře, ale jaký byl ten loňský - nás bývalých čtvrtáků? Někdy čas školních povinností byl plný sluníčka a jindy zase plný mráčků. Ale výlety, kterých jsme se v tomto roce zúčastnili, se nám všem líbily. V listopadu to byl zájezd do Prahy spojený s návštěvou České televize, prohlídka Pražského hradu a kouzelné Zlaté uličky. Cestou přes Karlův most jsme si připomněli nejen pověst o Bruncvíkovi...

Podzimní exkurzní den byl věnován návštěvě Muzea v Jindřichově Hradci. Při hodině čtení jsme navštívili knihovnu a besedovali s paní knihovnicí Jitkou Vondrkovou.

V jarním exkurzním dnu se milovníci hadů mohli kochat prohlídkou sbírek Ekologické školy ve Veselí nad Lužnicí. Část peněz, které jsme získali prodejem výrobků na vánočních trzích, jsme použili na školní výlet do Muzea čokolády v Táboře a nadšeně jsme si vyrobili v jejich dílně dárečky pro rodiče z marcipánu. Cestou domů jsme se zastavili v zoologické zahradě Větrovy. Nesmíme zapomenout na vánoční besídku a přípravu vystoupení na školní akademii, které se nám povedlo.

A jaký bude ten letošní školní rok? To přece záleží jenom na nás *páťácích*.

Krásný školní rok přejí žáci 5. A a 5. B
Mgr. Iva Nováková a Mgr. Jiřina Tůmová

Modeláři a šikulky vstupují do dalšího školního roku

Po létě a jeho prázdninových dnech se přiblížil podzim a děti školou povinné zasedly do školních lavic. Jako již několik let, tak i letos začínáme od října znovu se zájmovými kroužky, a to jak modelářským, tak i výtvarným, který je znám zejména pod svým názvem Šikulky. Všichni jsme si v létě odpočinuli, nabrali nové síly a teď zas kráčíme ke stolu s balsou a lepidly či v případě Šikulek k hromadě všemožných materiálů, které se v dnešní kreativní činnosti využívají.

Kroužky zahájíme od října, přesnější podrobnosti získají děti na základě přihlášek, které je možné si vyzvednout v cukrárně U sportovce nebo si je zájemci mohou stáhnout přímo z našeho webu na adrese www.modelklub.eu. Vyplněné přihlášky odevzdejte prosím ve zmíněné cukrárně – my se včas ozveme s dalšími podrobnostmi.

Jsem velice rád, že mohu konstatovat neutuchající zájem dětí o naše zájmové kroužky a doufám, že tomu bude tak i nadále. Je příjemné, že děti mají zájem o námi nabízenou činnost, že si do dalšího života odnášejí nabytou šikovnost, kterou jsou schopné téměř každodenně aplikovat do běžného života. Jako modelář jsem velice rád, že se nám podařilo přivést k této zálibě Martu Vysokou ml., která dnes reprezentuje nejen naše město, ale i Českou republiku na soutěžích světového rozsahu a to na pozicích nejprřednějších. Je jasné, že nyní je hlavní tíha snažení na ní a jejím otci Ondřeji, který je modelářem od dětství, ale rádi zmiňujeme, že začínala u nás v kroužku a několik let do něj docházela.

Šikulky, to je samostatná kapitola. Od začátku své existence jsou naprosto samostatné, pracují na velice pěkných výrobcích a zájem o jejich činnost je opravdu veliký. Mimo vlastní výrobky poskytují i výzdobu na plesích místních sdružení a na požádání i jinde. Místní lidé si již několikátý rok na vánočních trzích kupují od našich šikulek svícny na vánoční stůl a jiné drobné výrobky, které jim pak dělají radost celý rok. Nejinak tomu bude i letos na vánočních trzích, které jsou plánovány na 14. 12. 2013.

Vy, kteří uvažujete o vstupu vašich dětí do kroužků, které pořádáme, byste asi rádi věděli, kdo se dětem bude věnovat. V případě modelářů to budou opět Michal a Lukáš Voseckých, což jsou opravdu zkušení modeláři a s dětmi pracují hezkou řádku let. V případě kroužku šikulek to jsou Radka Volfová, Jana Karasová, Lenka Žáková a Martina Filípková – opět se dětem věnují už několik let a nechají se tedy označit jako osoby zkušené a trpělivé vaše děti něco naučit.

V rámci tohoto článku bych rád zmínil dvě akce, které nás na podzim a pak v zimě čekají. První je již tradiční drakiáda, která tento rok proběhne 5. 10. 2013 od 10.00 hod na modelářském letišti v Pleších. Přijďte si s dětmi zasoutěžit v létání s draky vlastnoručně vyrobenými, nebo i koupenými. Děti rozdělíme do kategorií, oceníme všechny, zvláště ty nejlepší. A na rodiče se tradičně také v soutěžení dostane...

Jako druhou akci chci uvést modelářský ples, který je tentokrát plánován na 25. 1. 2014. Již několikátý rok pořádáme tuto akci, začínali jsme komorněji v sále hostince v Pleších, který nám začal být těsný, a letos v lednu jsme ples uspořádali v místním kulturním domě. Zdá se, že hostům našeho plesu se líbilo, tak uvidíme, jak se nám podaří další ročník této společenské akce.

Na závěr nezbyvá, než místní děti pozvat do našich kroužků, na drakiádu a vás rodiče a místní občany pozvat na modelářský ples.

Ing. Milan Karas, předseda občanského sdružení

Listování v kronikách řečických skautů

Skauti, resp. junáci, začali v Řečici působit už ve 20. letech minulého století. Historie tohoto dětského a mládežnického hnutí na našem území byla však pohnutá. Junáka zakázali v r. 1940 Němci a po jeho krátkém poválečném oživení a epizodě koncem 60. let dvakrát komunisti. Bezprostředně po listopadu 1989 byl obnoven, zpočátku si vedl úspěšně i v Řečici, ale nový životní styl a lákadla pro mládež (zejména počítače) činnost skautských organizací oslabil a jejich členská základna se leckde rozpadla, což platí i pro naše město. Protože však Junák v dobách svého rozkvětu významně přispíval k výchově i vzdělávání nejmladších generací, je dobré si ho připomenout v roce, kdy oslavujeme 150. výročí otevření „velké“ řečické školy (jakkoliv se jednalo o spolek organizačně na školském systému nezávislý) alespoň stručným nahlédnutím do několika poválečných deníků, za jejichž opatření děkuji zejména panu I. Kozlovi. Měl bych jen připomenout, že v Junáku nebyly smíšené oddíly; chlapecké (v Řečici např. Vlci, Ostříži, Tygři...) a dívčí (např. Ještěrky, Sovy, Lasice...) družiny působily až na významné společné akce zvláště. Protože jména těch, kdo záznamy pořizovali, nejsou vždy čitelná, pod žádným zápisem je neuvádím.

25. 8. 1945

Dne 25. srpna se konal první veřejný táborový oheň. Již celé odpoledne jsme pilně připravovali na hřišti Sokola místo táborového ohně. Ze sokolovny jsme přinášeli židle a lavice. Z klubovny přivázeli bratři z druhého oddílu dříví. Do pěti hodin jsme měli vše připraveno.

V půl páté přijeli k nám hosti. Byly to dva oddíly chlapců a jeden děvčat. V osm hodin byl sraz celého střediska i veselských sester a bratrů na hřišti SK. Odtud jsme odešli v průvodu za sokolovnu na místo táboráku. Židle byly již plné diváků. V malé chvíli jsem se všichni usadili a Kim zapálil připravenou pagodu. Při zapalování ohně zpívala naše osma Junáckou hymnu.

24. 9. 1945

Včera jsme měli krásnou neděli.

Dopoledne jsme se zúčastnili všichni manifestace za připojení Řečicka k Jindřichovu Hradci. Na náměstí jsme napochodovali od sokolovny, kde byl sraz, přes celé město „Amerika“, která se moc líbila. Na náměstí jsme utvořili bočnou stranu čtverhranu, který však pro neznalost ostatních korporací nebyl dodržen. Na manifestaci promluvil dr. Muk z J. Hradce, předseda MNV, předseda ONV a místní rodák Štulík. Za manifestace zazpíval „Jablonský“ a zahrála místní kapela.

Červenec 1946 (z deníku Ještěrek, Sov a Lasic z tábora Hirošima)

Potáčení s ranci skončilo na náměstí u Vodrážků. Každá se přivalila s tlumokem na zádech větším než byla sama. Ale běda! K našemu údivu neměly jsme zabalené ani jedno vajíčko, a ta hloupost, chtěly jsme je vésti na traktor. Musely jsme se dáti do práce. Jedna balila vajíčka, druhá skládala UNRRY, jedna zase melty atd. Každá měla plno práce. Když bylo vše upraveno a na voze srovnáno, rozjel se konečně traktor a uháněl ohromnou rychlostí přes náměstí. Pro ty kameny nám to nebylo příliš milé. Rozjely jsme se přes město, rozloučily se s mohutným řevem s Řečicí a uháněly směrem k Holné a na Jemčinu. (14. 7.)

Zpropadené hlídky. Lenošky ospalé. Představte si, že každá byla v noci líná hlídat, takže posunula hodinky o několik minut. Výsledek pak byl, vstávat ráno v půl páté místo v půl sedmé. Při cvičení ještě všechny napolovic spaly. Pomalu jsme se probouzely až v řece. (18. 7.)

Po rozkazu odjela tři děvčata s vozíkem do Novosedel pro brambory. My jsme se zatím učily prát prádlo. Theorii i praxí. Nejprve nám to Míla vysvětlila a potom jsme praly. O několik mýdel jsme chudší. Svěhlavičce uplavalo už druhé.

Mihl se den před očima. Tak rychle, že jsme se nestačily ještě chvílku vynadívát na všechno to pěkné, na všechno to naše v táboře. Dnes měla od rána hlavní notu kladívka. Brána, muzeum, táborový kruh, střecha kuchyně a pomalu i naše malé domečky umírají nám pod rukama. Jen vlajkokláda stojí, vysoká, krájející oblohu, a na ní až v oblacích (to se zdá nám, jsme malé, a my si ji tam vždy klademe – nad oblaka) vlaje naše vlajka. Poslední nástup. Vlajku dnes snímají obě vedoucí. Zpíváme hymny a utváříme poslední kruh přátelství na Hirošimě. Potom všechny odcházíme k řece a Dana pouští po řece táborové poselství – pozdrav panu prezidentovi Dr. Edvardu Benešovi. Poslední práce – vlajkokláda – a už nasedáme na traktor a odjíždíme z našeho 17denního tábora. Ještě společně na voze svačíme, zpíváme, ale nějak nám to nejde. To je od loučení. Teprve když se nám ukazuje na obzoru Řečice, vzpomínáme na naše mámy, a již abychom byly u nich. Musíme ale s parádou. Sestupujeme – do trojic – všechny vlajky, všechny úsměvy, všechny jsme opálené a zdravé. S písničkou na rtech vracíme se domů z našeho prvního tábora.

Červenec 1947 (z deníku Kamzíků, Jelenů a Jestřábů z tábora u Plešovic při levém břehu Vltavy)

Vztyčení vlajky provedl nejlepší pracovník minulého dne bratr Fred. Po rozchodu následuje generální úklid a větrání stanů, protože po několika dnech konečně zase vysvitlo slunce. Potom se každý odebírá po své práci. Kamzíci do kuchyně, Jeleni a Jestřábi si dělají nápisy na stanech. Tak uběhne dopoledne i s přesnídávkou a již je nástup k obědu. Bylo 12.30 hodin. V kuchyni však John marně zápasil s bramborama, a tak se oběd posunul až na 14. hodinu. Po polévce, podle chuti velmi neznámé, dostáváme na jídelní misku nějaké rozmačkané brambory.

Byly to šhubánky. Neslané, nemastné kusy velmi pomalu mizely v žaludcích. Povinného odpočinku po obědě každý využil, protože šhubánky těžce tížily prázdné žaludky. (11. 7.)

Celým táborem se rozléhá hlasité mluvení maminek a řvaní jejich synů a pomalu se stává z tábora sběrna papírů a krabic. Návštěva počkala do 4 hodin a potom velké loučení. „Tak ať se ti nic nestane, Kájo, dej pozor, ať se neutopíš!“ atd. „Na shledanou, mami...“ Poslední slova na rozloučenou a maminky mizí v záhybu lesa. Klid, posvátný klid tábora nastává. (13. 7.)

18. 12. 1949 (úryvky ze zápisu z mikulášské besídky)

Přicházím do sálu hostince pana Filka již po jedné hodině. Shon všude je nesmírně veliký. Rádcové někteří rychle chtějí nacvičit – či vlastně měl jsem napsat odcvičit – všechny výstupy, v tom hluku se to však příliš nedaří. A tak se nedivte, že těsně před druhou hodinou, tehdy, když se již mělo začínat, kdy sál byl naplněn hosty – a účast nad očekávání byla veliká – tehdy přibíhají rádcové a chtějí, abych jim vyškrtl málem polovičku čísel, protože prý ten a ten, či ta a ta si zapomněli to a to, nebo zase se někdo nedostavil, někdo se to nedoučil, a teď by to prý nesmírně zoral. Co v tomto okamžiku se dá podniknout proti takovému běsnění? Rozčilení je tak velké, že bez jakýchkoliv poznámek a výčitek škrtnám výstupy a jen slibuji, že na „rádcovské“ si to vyřídíme. Mnohé výstupy se nevedly. Uvaděč musel doplňovat a vysvětlovat, poukazovat na vtip, který měl diváky rozesmát. Ještěže se výstupy dost vedly Zbyňkovi („Sladké dřevo“, „Dva farmáři“, „U advokáta“) a povedly se našim Veveruškám (nejmladší dívčí družině). Byly to „Učíme se chodit“, „Skleněné oko“ a „Žabí koncert“. Velmi povedený výstup předvedla družina Zdenka Jandy: „Čerstvé ryby!“ Nemůžeme opomenout ani četbu táborového deníku, a konečně přišla řada na dívčí družinu, kterou vede sestra B. Koutecká. Tato družina nám předvedla své dobře nacvičené výstupy: „Malá Češka“, „Dobry skutek“, „Mraky“ a „Dopis“. A pak přichází zlatý hřeb programu, to, na co se všichni nejvíce těšili: čaj se zákusky. Nutno poznamenat, že zákusky byly nejenom výborné, ale že jich bylo skutečně dost. Jistě by se vám sběhly všechny sliny od úst, kdybyste viděly ty tácy, na kterých bylo tolik přerozmanitých kousků. O tom, jak dopadla mikulášská besídka, se jistě dozvíte od těch, kteří jí byli účastní. Na takové události si jistě všichni budou dlouho pamatovat. Ale chci dodat jen tolik: Nedělejte si o skautské mikulášské besídce špatné závěry. Ona špatně nedopadla. Svůj účel splnila. Povzbudila naše mladé junáky a junačky k další práci v našem oddíle. Zdaž to není výsledek nejkrásnější?

Červenec 1994 (zápis z tábora na Zeleném fleku u Nežárky)

Večer – sezení v týpíčku i s ohněm. Šaman nám dal znamení (houkání sovy). Pouštěli jsme na kůře svíčky a vzývali jsme šamana, aby poslal déšť. Byla to nádhra – svíčky se držely v kroužku pohromadě, jedna lodička se odpoutala, ukázala ostatním cestu a ty se za ní seřadily do řady a pomalu odplouvaly. Ten pohled na plovoucí svítící lodičky bych přála vidět každému, nedá se popsat ten krásný zážitek. Když jsem zavřela oči, viděla jsem stále lodičky, jak odplouvají.

(Na vysvětlenou: K. Řečice patřila ještě po válce k třeboňskému okresu, k jindřichohradeckému až od roku 1949. UNRRA byla organizována OSN a jednalo se o pomoc – především potravinovou - zemím postiženým válkou. "Amerika", to nejspíš znamenalo, že se během pochodu přes město zpívaly tehdy velmi oblíbené americké písně, či stále dokola jedna jediná.)

Připravil Jan Frolík

Sto let od narození Alfreda Technika

Vedle autorů, kteří psali o našem městě, věnovali se jiní i líčení přírody v jeho okolí.

Po 2. světové válce vyšla pod názvem Seminolové živě napsaná, dodnes čtivá kronika z letního tábora na Pecáku, který pořádal skautský oddíl pojmenovaný podle jednoho severoamerického indiánského kmene. Autor knihy Dr. Rudolf Švábenický zde vyjadřuje i obdiv k hlubokým lesům na jih od Řečice („Plnými doušky dýcháme přečistý a vonný lesní vzduch.“)

Krajině na sever od našeho města (okolí Pluhova Žďáru a Klenova) věnoval v řadě svých loveckých příběhů pozornost poslední předválečný starosta J. Hradce Mr Ph RNDr. Vilém Rösch (nar. 1897). Knihu Zvěř a lidé psal bohužel ve velmi nepříznivé životní situaci jako vězeň koncentračního tábora v Buchenwaldu, kde 24. 8. 1944 i zahynul. Ani toto dílo dodnes nezestárla, a je proto potěšitelné, že podobně jako Seminolové vyšlo na přelomu tisíciletí ve druhém vydání.

Mnohem známější než oba zmínění autoři byl však spisovatel a novinář Alfred Technik, od jehož narození ve Smržovce uplynulo 6. srpna letošního roku rovných sto let a který často pobýval ve srubové chatě na Kaštejně. Vedle velkého množství reportáží a dokumentárních prací (jen pro rozhlas připravil 1500 pořadů) publikoval celkem 8 knih, z nichž stojí za zmínku především rozsáhlá reportáž o pražských stokařích Muži pod Prahou, reportážní próza o prorážecích tunelech Barabové nebo román ze života Romů Tuláci věčné krve. Dvě jeho prózy byly i úspěšně zfilmovány vynikajícími režiséry (román Mlýn na ponorné řece pod názvem Dáblova past F. Vlácilem a román Svárov pod názvem Pavlínka K. Kachyňou). O Kaštejnu a okolní krajině píše v některých povídkách uveřejněných v souboru Zelený zápisník (1974). Zmiňuje se v nich i o některých svých přátelích z řad řečických myslivců – Hlavníčkoví, Ouškovi, Kubešovi..v jednom příběhu, či spíše literárním portrétu, však také o staré paní Sedláčkové, která měla kdysi na Kaštejně na starosti každodenní spouštění a vypínání turbíny vyrábějící elektrický proud. Připomeňme si dílo A. Technika u příležitosti výročí jeho narození (zemřel r. 1986) alespoň touto krátkou prózou.

Turbína

Nezbytný nákup býval vytržením ze života na samotách. Do města jezdila i Sedláčková, stará, nemluvná žena. Plné kabely zavěsila na řídítka dámského kola a vyjela na cestu k domovu s řeholním výrazem ve tváři. Ze spodku dlouhé vdovské sukně prokmitávaly ob vteřinu černé šněrovací botky, levá, pravá, v přestupných intervalech. A nad sukní svírala ženu temná jupka, z níž čouhaly dvě dlouhé, v loktech prolomené ruce.

„Hele, jede turbína!“ řekla polohlasem sedmiletá ústa a sedmileté oči kamaráda se tomu povděčně zasmály.

Stařena pomalu zastavila, ohlédla se a káravě zakývala hlavou směrem k chlapcům. Mlčky, beze slova. Potom usedla znovu na kolo, aby pokračovala v cestě.

Kolo staré ženy se pomalu vzdalovalo a za poslední stodolou ji zavedlo do polí. Je tam alej bezlistých břízek a vlevo, vzdálen od lidských obydlí, obehnán kamennou zdí, leží jako na dlani ztracený hřbitůvek.

Znali jsme ji zpovzdálí. Vdova po hajném. Takový tichý, osamělý člověk. A přece žila v mém sousedství, sotva kilometr od mého srubu pod hrází Velkého Závistivého.

Bez nejmenšího výkyvu, jednou stopou, vedla stařenka kolo až k okraji lesa a mezi borovicemi dál po hrázi rybníka, vroubené stoletými duby. Minula dvůr a znovu se ztratila v lese, který končí až v osmém kilometru u bílé lesovny, u hráze Malého, která se táhne až k Velkému Závistivému. Až tam její cesta skončila.

Sestoupila z kola. Neproměnná tvář, přísné oči a šedivé, prořídle vlasy, schované pod šátkem.

Ta její samota se jmenuje Šindelka. Dělávalo se tu ledacos, i šindele. Stavidlo na hrázi tu propouští s hukotem z Velkého Závistivého proudy vod. Vodopád hučí, v korytě se tříští o kameny porostlé mechem a mění se ve stříbro kapek a v bílý déšť.

Chaloupka z hnědého marcipánu s malými okénky je obydlím staré paní. Protější budova je bývalou dílnou.

Dlouhým krokem dovedla žena kolo ke dveřím. Opřela je o zeď a přešla dvůr. Pod úlomkem červené krytiny, položeným na výstupku okna, našla klíč. Otevřela jím vrzavou vrátnku a vstoupila dovnitř.

Venku se hlásil soumrak. Tady však byla tmoucí tma. Rozžatá svíce z ní vysvobodila cihlově červené trámy, zarostlé šedivou pavučinou, osvětila dubovou podlahu s širokými spárami a nechala v temnu vlhké kouty.

Tvář stařeny byla v tom světle ještě bledší. V pravici svírala svíčku. Počkala, až se rozhořel knot, a levou rukou si nadzvedla sukni. Pět opatrných kroků k čtverečku tmy, k díře v podlaze. V ní zmizela. Sestoupila o patro níž.

Bylo tu stejně jako nahoře: trámy, pavučiny, dubová podlaha. Žena zamířila k černému obdélníku ve zdi. Hučela za ní voda. - V úzké podélné prostora se postava sehnula. Prsty štíhlé ruky zmizely ve spáře, s námahou převrátily jedno, dvě, tři prkna podlahy a stařena sestupovala ještě níž, až na poslední příčku žebříku nad točivou hladinou černé vody.

Dovedla by tu chodit bez svíce, popaměti. Tisícerým opakováním už naučeným pohybem by nahnátla čepičky štaufery maznic na ose řemenice. Se strojovou přesností by jimi uměla pootočit o tři závitů vpravo, a stejně tak potmě by mohla vystoupit opět nad podlahu, uložit prkna na svá místa a poslepu spustit soustrojí.

Turbína...

Za půldruhé minuty bude šestnáct hodin...

Svíce už stojí na podlaze, stařena je sehnutá. Ruce roztácejí stavěcí šroub. Pod nohama jí vře voda. Kdesi ve tmě mlaská řemenice. Turbína pomalu nabíhá a roztáčí se... Na zdi se probouzí žárovka. Její vlákno žhne červeně, žlutě a pak dozlatova. Žárovka přemáhá světlo svíce. Starou paní to světlo narovnává. Neproměnný obličej hledí přísně do sklíčka na zdi. Pomalu se blíží ručička voltmetru k červené rysce, značící předepsané napětí.

Je právě šestnáct hodin...

Jan Frolík

Hasičská soutěž v K. Řečici

Dne 22. 6. 2013 proběhl na řečickém fotbalovém hřišti již VI. ročník hasičské soutěže „O pohár starosty města“. Počasí nám přálo a celý den nám zpříjemňovalo sluníčko.

Po dvanácté hodině se začala sjíždět jednotlivá družstva. V 13:00 nastoupila všechna přihlášená družstva, přivítal je starosta města MVDr. Petr Nekut a starosta SDH Tomáš Tourek. Po jednotlivých proslovech a upřesnění pravidel začala samotná soutěž.

Jako první vyběhli na trať nejmladší zástupci SDH. Bohužel se soutěže zúčastnila jen dvě dětská družstva a to z K. Řečice. Své útoky dokončila s časy K. Řečice A 26:50 a K. Řečice B 33:07.

Po odběhnutí hasičského potěru a úpravě trati, se na startu začala připravovat jednotlivá družstva mužů a žen. I přes několik chybiček a nenadálých událostí všechna družstva požární útok dokončila.

V kategorii mužů nejrychlejšího času dosáhl Lžín 25:32, těsně za ním doběhl domácí tým s časem 25:87 a na 3. místě skončila Polště s časem 30:06, která tohoto času dosáhla, přestože měla oproti ostatním družstvům hadici navíc. V kategorii žen soutěžila jen dvě družstva. Rychlejší z obou týmů byly ženy ze Lžína, které dokončily požární útok v čase 30:50. Ženy z Mnichu dosáhly času 36:06.

Po odběhnutí všech týmů se začala jednotlivá družstva přihlašovat na tradiční pivní štafetu, která byla v letošním roce lehce pozměněna. Pivo se muselo pít vsedě – i ženy pily celý půllitr piva. Celkem se přihlásilo 13 týmů v různých kategoriích. V dětské kategorii si to proti sobě v pití limonády na ex rozdali místní mladí hasiči. Vítězně vyšlo z domácího souboje družstvo K. Řečice A s časem 48:18. Ženské kategorie se zúčastnily ženy ze Lžína, Mnichu a tým složený z žen ze stánku. Na prvním místě se umístily stánkačky. Co si natočily, to si taky nejrychleji vypily a ukázaly, že pro tento den stály na správném místě. V mužské kategorii soutěžilo celkem 8 týmů. Vítězně ze souboje vyšel tým složený z dobrovolných hasičů ze Lžína.

Po vypití všech štafetových piv a limonád proběhlo vyhodnocení a předání jednotlivých cen a diplomů.

Počasí nám přálo a zbývalo spoustu času do setmění a začátku noční soutěže, a proto byla vyhlášena soutěž v přetahování. Soutěže se zúčastnilo 8 čtyřčlenných týmů, z nichž vítězně vyšel opět tým ze Lžína.

Po setmění započala noční soutěž bez omezení obsahu strojů, do které se přihlásilo celkem 12 týmů. Výhercem hlavní ceny (sud piva), se stalo družstvo ze Stajky s časem 22:44. Několik

posledních družstev mělo běh zpestřen bouřkovými blesky. Déšť se spustil až po dokončení soutěže, neodradil však ani tanečníky ani hudebníky z kapely WEGGETT a zábava pokračovala do pozdních nočních hodin.

Tímto bych chtěla poděkovat všem, kteří se nějakým způsobem podíleli na této akci, starostovi MVDr. Petru Nekutovi za sponzorský dar a Ing. M. Karasovi a M. Vondrkovi za vytvoření digitálních záznamů z celé soutěže.

Lenka Heřmánková

CHCEŠ SE STÁT MLADÝM HASIČEM?

Chceš se dozvědět víc o práci hasičů?

Chceš se seznámit s hasičskou technikou?

Chceš se naučit základy zdravotvědy, vázání uzlů....?

Máš rád sport a soutěžení?

Přijď mezi nás!!!

Kdy? 15. října 2013 v 17:30

Kde? V hasičské zbrojnici v K. Řečici

vedoucí: Lenka Heřmánková, 728582007

www.sdh-kardasovarecice.estranky.cz

sdhkardasovarecice@seznam.cz

Souhrn výjezdů JSDHO Kardašova Řečice (JPO III) (od 1.1.2013 – 31.8.2013)

Datum	Co a kde	Vyhlášení poplachu	Výjezd jednotky	Příjezd ze zásahu
5.1.2013	K. Řečice, odklizení spadlé opěrné zdi do potoka	11:23	11:28	14:01
9.1.2013	K. Řečice, požár rodinného domu	07:47	07:50	16:12
13.1.2013	K. Řečice, čerpání vody a uzavření hlavního přívodu vody v panelovém domě	07:51	07:59	09:05
8.5.2013	K. Řečice, zprůchodnění kanalizace	19:28	19:32	20:35
17.4.2013	Louka mezi Višňovou a Plešemi – požár trávy	17:00	17:09	17:35
11.5.2013	Rybník Špitálek – požár boudy	01:55	02:01	02:52
30.5.2013	K. Řečice, čerpání vody ve sběrném dvoře	18:53	18:59	20:00
2.6.2013	Dráčov – požár skladu sena	23:23	23:31	00:17
3.6.2013	Okolí K. Řečice – monitoring hladin potoků, řeky a rybníků	-	17:00	19:20
20.6.2013	K. Řečice – odklizení spadlé větve z komunikace	16:53	16:54	17:07
2.7.2013	Záhoří – požár skladu slámy	19:12	19:17	20:47
7.7.2013	K. Řečice – požár rodinného domu – planý poplach	12:05	12:10	12:29
11.7.2013	Velký Ratmírov – požár Klenovská hájenka	01:00	01:07	05:42
12.7.2013	Jižná – požár automobilu v dílně	13:09	13:18	14:07
22.7.2013	Silnice K. Řečice – Nítovice – požár automobilu po nárazu do stromu a sjetí z vozovky	21:16	21:21	23:12
28.7.2013	Jižná – nedohašené ohniště v lese	17:22	17:26	18:15
11.8.2013	Pohoří – záchrana koně uvíznutého v jímce	13:38	13:42	14:29

Více informací o jednotlivých zásazích a vysvětlení pojmů JSDHO a JPO III naleznete na našich stránkách – www.sdhkardasovarecice.estranky.cz

Salon Perfecta Barbora Schaniaková

Nabízím tyto služby:

Pedikúra

Kosmetika

Gelová modeláž

Manikúra

Galvanická žehlička Nuskin

Depilace teplým voskem

Dojezd do baráku (manikúra, pedikúra)60,- Kč (při domluvení více lidí na jeden den, se cesta rozpočítává mezi všechny- p.ř. 3 lidí-60/3= 20 Kč/1 člověk)

Otevřeno dle objednávek

Objednávky na mob: 606 643

www.salonperfecta.webnode.cz

Pluhův Ždár 30

HUMANITÁRNÍ SBÍRKA

Diakonie Broumov OBECNÍ ÚŘAD PLEŠE

11. 10. 2013

10.00 – 12.00 hodin

14.00 – 16.00 hodin

12. 10. 2013

14.00 – 16.00 hodin

Darovat můžete:

- letní a zimní oblečení (dámské, pánské, dětské)
- lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony
- látky (minimálně 1 m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- domácí potřeby – nádobí bílé i černé, skleničky – vše nepoškozené
- pérové a vatované přikrývky, polštáře, deky
- obuv – veškerou nepoškozenou, páry svázané nebo spojené gumičkou, aby se boty neztratily

Věci, které vzít nemůžeme:

- ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, matrace, koberce – z ekologických důvodů
- nábytek, jízdní kola a dětské kočárky – ty se transportem znehodnotí
- znečištěný a vlhký textil

Věci prosíme zabalené do igelitových pytlů či krabic,
aby se nepoškodily transportem!

Čerpací stanice LPG Pleše

PB lahve až do domu, dovoz do 15 km zdarma, nejnižší ceny v okolí. Prodej součástí k PB lahvím i k LPG.

propan butan	2 kg	85,- Kč
propan butan	10 kg	340,- Kč
propan butan	33 kg	1.060,- Kč

Prodej denně: 6.00 – 20.00 hodin

Kontakt: Fous Jiří s. r. o. Pleše 32, 378 21 Kardašova Řečice

Telefon: 777 300 240

KDO NEPŘIJDE, NEUVĚŘÍ A NEUŠETŘÍ

VELKOPRODEJNA ELEKTRO SE SLEVAMI

až 90%

*poškozený obal, použito na výstavě
nebo mechanické poškození

CERTIFIKOVANÝ
OBCHOD

Vše jednoduše
i na splátky

Vrbenská 197/23, České Budějovice, +420 389 603 003

levneELEKTRO.cz

RADOST Z NÁKUPŮ

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905.

Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665

Redakční rada: Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma,
Jitka Vondrková, František Beneš